

kunne hde en Subvention til at sætte en Dampskibslinie i Gang mellem Esbjerg og en eller anden engelsk Distrikthavn, Newcastle, Hull eller Grimsby, og forskellige Anthoninger derom have været fremsatte, forskellige Forslag have været drøftede. Der blev til sidst stillet Forslag om, at der skulde kunne ydes en Subvention paa indtil 60,000 Kr. til Oprettelse af en saadan Dampskibslinie. Det vil jo vides, at her i Tinget have vi forhandlet om Udførselsforholdene fra Esbjerg lige siden November Maaned i Fjor. Vi have talt derom her i Tinget flere Dage igennem i Henhold til en Forespørgsel, som blev stillet, vi have behandlet Spørgsmaalet i Finansudvalget og atter drøftet det under Finanslovens 3dje Behandling; men den Ting, her er Tale om, har slet ikke været antydet eller foreslaet. Det turde være klart nok, at et saadant Forslag, der fremsættes i den 12te Times 6de Minut, er det meget vanskeligt at tage velbegrundet Stilling til. Løst og i Virkeligheden ugenomtænkt, som Forslaget var, vilde man i Henseende til dets Realitet med Høje kunne have næret væsentlige Betænkkeligheder. Ikke desto mindre vandt dog Forslaget i Fællesudvalget Tilslutning saa vel fra Folketingets som fra Landstingets Side, og det gjorde det for en væsentlig Del ud fra den Betragtning, at da der i begge Ting utvivlsomt er et større eller mindre Antal Medlemmer, som mulig kunde sætte Pris paa, at en saadan Subvention gaves, vilde man, selv om man i og for sig maatte med Betænkkelighed gik dertil, dog ikke modsætte sig Forslaget herom, for saa vidt dette kunde tjene til at være et Slags Overenskomstens neutrale Gebet, paa hvilket man fra de forskellige Sider kunde mødes om noget, der ikke vedrørte Uenighedspunkterne. Men det viste sig til Slutning, at saavel denne Subvention, som her er Tale om, som ogsaa det eventuelt tilbudte lille Tilskud til Skolelærernes Lønningstillæg, at saafremt begge disse Bevillinger overhovedet skulde kunne blive vedtagne, var det fra Landstingets Side betinget af, at Folketinget veg tilbage fra sin Stilling med Hensyn til de militære Bevillinger og gav en Indrømmelse i alt Fald paa to af disse Punkter. Dette kunde Folketingets Flertals Repræsentanter fra deres Side ikke gaa ind paa, og en Stund saa det da endog ud, som om Finansloven, saaledes som Sagerne stod, vilde blive sprængt. Til sidst sejrede dog den sunde Fornuft, og hele Udvalget enedes om at foreslaa en Overenskomst paa det Grundlag, at man fra begge Sider gav Afkald paa de Posten, man havde sat ind paa

Finansloven. Saaledes gaar da den Indstilling, der nu foreligger, ud paa, at Folketinget fratager sine 4 opstillede Posten, og Landstinget fratager de Posten, som det har indsat paa §§ 22 og 26.

Det finansielle Resultat, som Finansloven vil komme til at udvise i den Affattelse, som herefter vil blive Følgen, er dette: Saaledes som Finanslovsforslaget forlod Folketinget ved 3dje og derefter ved eneste Behandling, udviste det et nominelt Understud paa 2,785,119 Kr. 12 Ore, hvorfra der imidlertid, som jeg tidligere udforlig har paavist, er at fradrage 1,846,500 Kr., saaledes at det virkelige Understud var 938,619 Kr. 12 Ore. I Henhold til at Esbjerg-Barketon-Bevillingen, Skolelærerbevillingen og Bevillingen til Fredsbureauet i Bern udgaa som Udgiftsposter, og paa den anden Side Afgiften af „Verlingste Tidende“ udgaa som Indtægtspost, vil Stillingen blive forbedret med 2,362,000 Kr., saaledes at Finansloven herefter vil komme til at udvise et Overskud, et reelt Overskud paa 1,423,380 Kr. 8 Ore. I Gaar vedtog vi her i Tinget Lovforslaget om Forkængelse af den nuværende Ølstat, hvilket medfører en Indtægtsnedgang paa omtrent 680,000 Kr. Hvis vi gaa ud fra, at dette Lovforslag bliver vedtaget ogsaa i det andet Ting, vil det endelige Resultat blive det, at der bliver et Overskud paa det kommende Aars Finansbudget af omtrent $\frac{3}{4}$ Million Kr. Dette maa sikkert anses for at være finansielt særdeles tilfredsstillende, og vi ville derigennem have de fornødne Midler til at kunne møde ogsaa kommende Tillægsbevillinger.

Naar jeg nu til sidst vil spørge, om den Afgørelse, der saaledes er truffen med Hensyn til de foreliggende Uoverensstemmelser, hvorvidt den kan siges at være tilfredsstillende eller ej, saa er det for det første klart, at Folketinget maa beklage, at det har maattet give Afkald paa Bevillinger, som det ansaa for ønskelige; i alt Fald gælder dette naturligvis om de Bevillinger, hvorom hele Tinget har været enig. Jeg tør antage, at den samme Beklagelse vil omvendt finde Sted ogsaa i Landstinget. Men ved Siden af det, at vi altsaa maa udtale, at vi i og for sig kunde have ønsket, at se Finansloven i en anden endelig Skikkelse, maa vi erkende, at Uoverensstemmelserne ere blevne løste paa den eneste Maade, hvorpaa de kunde løses, nemlig saaledes, at hvært af Tingene, efter at have gjort Forsøg paa at sætte sine Ønsker igennem mod det andet Tings Modstand, har truffet sig tilbage inden for Grænserne af dets forfatningsmæssige Ret. Det er i Dag første Gang i Løbet af en